

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200335
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1020200335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členov senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a JUDr. Barbory Vrbovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., trvale bytom D. XX, XXX XX E., právne zastúpený: Advokátska kancelária ŠČURY, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 2618, 022 01 Čadca, pracovisko Za kasárňou 1, 831 03 Bratislava, IČO: 47 258 055, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava, Námestie slobody 12, 810 05 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaBA 4255/2020 (KaBA 34731/2019), ČRZ: 16825/2020 zo dňa 05.02.2020, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Napadnutým rozhodnutím č. KaBA 4255/2020 (KaBA 34731/2019), ČRZ: 16825/2020 zo dňa 05.02.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi v právnej veci o ochranu osobnosti proti F. F. G., nar. XX.XX.XXXX, vedenej v čase podania žaloby na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/32/2019, podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o bezplatnej právnej pomoci“). Napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 06.02.2020.

2. Žalobca požiadal o poskytnutie právnej pomoci v danej veci žiadosťou zo dňa 15.12.2019, ktorá bola doplnená dňa 15.01.2020. Vo veci právneho sporu, s ktorým sa žalobca ako žiadateľ o právnu pomoc obrátil na žalovaného je daná pôsobnosť žalovaného, keďže ide o občianskoprávnu vec. Žaloba o ochranu osobnosti vedená v čase podania žaloby na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/32/2019 smeruje voči sudcovi, ktorý ako člen senátu rozhodoval v trestnom konaní voči žalobcovi a ktorý rozhodol o vine žalobcu v jeho trestnej veci. Predmetom žaloby na ochranu osobnosti je tvrdenie žalobcu, že „žalovaný bol predsedom senátu, ktorý v zmysle textu rozsudku rozhodoval na základe dôkazov ktoré nikdy neboli vykonané, čím hrubým spôsobom zasiahol do osobnostných práv žalobcu“.

3. Na preukázanie skutkového stavu o opodstatnenosti nároku žiadateľ predložil žalovanému spolu so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci žalobu na ochranu osobnosti zo dňa 11.09.2019 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/104/2004 zo dňa 11.04.2005 (ďalej aj „rozsudok OS BA I“). Týmto

rozsudkom v trestnej veci bol žalobca uznaný vinným zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní tri roky. O rozsudku OS BA I rozhodol Okresný súd Bratislava I v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Mihála a prísediacich JUDr. Márie Královej a H. I..

4. Žalovaný vlastnou činnosťou zistil, že v rámci odvolacieho konania proti rozsudku OS BA I podal žiadateľ o právnu pomoc odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 3To/23/2007 zo dňa 15.05.2007. O následnom dovolaní žalobcu rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Tdo/10/2008 zo dňa 11.12.2008 tak, že dovolanie žalobcu odmietol. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca ústavnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. I. ÚS 94/09-42 zo dňa 01.04.2009 tak, že ústavnú sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

5. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia má žalovaný za to, že v konaniach o opravných prostriedkoch v trestnom konaní nebolo preukázané, že by žalovaný v senáte rozhodol bez vykonania dôkazov, o ktoré opiera svoje rozhodnutie. Nie je možné konštatovať neoprávnenosť zásadu do osobnostných práv žiadateľa. V danom prípade nie je preto preukázaná neoprávnenosť zásadu do osobnostnej sféry žiadateľa, a tak nie je splnená jedna z kumulatívnych podmienok pre uplatnenie si nároku z práva na ochranu osobnosti podľa § 6 ods. 1 zákona o právnej pomoci. Žalovaný preto konštatuje, že nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, čím žalobca ako žiadateľ nespĺnil jednu z trochu kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

6. Proti napadnutému rozhodnutiu je možné podať správnu žalobu v lehote 15 dní od jeho doručenia (§ 10 ods. 5 zákona o bezplatnej právnej pomoci).

II.

Rozsah a dôvody žaloby

7. Všeobecnou správnu žalobou včas podanou emailom dňa 21.02.2020 na Krajský súd v Bratislave, doplnenou v listinnej podobe do podateľne daného súdu dňa 27.02.2020 (§ 56 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov /ďalej len „SSP“/), sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Dôvody žaloby označil žalobca ako (a) nesprávne právne posúdenie veci v merite veci a (b) nesprávne právne posúdenie zrejmej bezúspešnosti sporu.

8. Žalobca v žalobe zhrnul priebeh administratívneho konania a zopakoval, že bol rozsudkom OS BA I uznaný vinným na základe dôkazov, ktoré nikdy neboli vykonané, čím konajúci predseda senátu JUDr. Juraj Mihál hrubým spôsobom zasiahol do osobnostných práv žalobcu. O neoprávnený zásah by podľa žalobcu nešlo len v tom prípade, ak by bol tento zásah vykonaný v súlade so zákonom a v medziach určených zákonom. Predseda senátu JUDr. Mihál však v danej trestnej veci rozhodoval na základe dôkazov, ktoré nikdy neboli vykonané. Práve preto v konaní ide o exces sudcu JUDr. Mihála, ktorý nepožíva ochranu zákona, a teda je dôvodné sa domnievať, že žaloba na ochranu osobnosti žalobcu bude úspešná.

9. Právne posúdenie otázky zrejmej bezúspešnosti sporu žalovaným má byť podľa žalobcu v priamom rozpore s právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Sžo/55/2013, podľa ktorého „nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola tak jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá osobe nevyklučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o bezplatnej právnej pomoci“.

III.

Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný zotrval v celom rozsahu na argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí. K právnemu posúdeniu oprávnenosti zásahu do osobnosti fyzickej osoby žalovaný uvádza, že o neoprávnený zásah nejde vtedy, keď je do osobnosti fyzickej osoby zasahované, resp. zasiahnuté v súdnom konaní. V tomto

případe ide o situácie, keď nad individuálnymi záujmami jednotlivých fyzických osôb, do osobnosti ktorých je zasahované, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší osobitný verejný záujem. Odkazuje v tomto na stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Cpjn 13/2007 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk č. 54, ročník 2010, podľa ktorého nejde o neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby, ak osoba, ktorá sa takého zásahu dopustila konala v rámci výkonu zákonom ustanovených oprávnení alebo povinností a pri tom nevybočila z medzi takto ustanovených práv a povinností.

11. Žalovaný uvádza, že nie je možné podať žalobu na ochranu osobnosti pre obsah vydaného rozhodnutia, resp. jeho odôvodnenia, proti orgánu, ktorý je povolaný také rozhodnutie urobiť. Na nápravu takého rozhodnutia slúžia riadne a mimoriadne opravné prostriedky trestného konania, ktoré zákon účinne poskytuje na ochranu práv a právom chránených záujmov dotknutých osôb. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených podľa § 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), a zároveň to, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby.

12. Keďže žalobca okrem jednej vety z rozsudku OS BA I neoznačil žiadne iné skutočnosti a dôkazy odôvodňujúce neoprávnenosť zásahu do jeho osobnostných práv a z rozhodnutí o opravných prostriedkoch podaných v danej trestnej veci nevyplývala nesprávnosť postupov alebo právnych záverov sudcu, mal žalovaný za to, že v právnej veci, s ktorou sa žalobca na neho obrátil, nebolo možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, a to z dôvodu, že nebola preukázaná práve neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv žalobcu ako jeden z dvoch obligatórnych predpokladov úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti na súde.

13. Žalovaný odkazuje na rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k posúdeniu zrejmej bezúspešnosti sporu (sp. zn. 24Sp/22/2012 zo dňa 10.10.2012, 6Sžo/48/2014 zo dňa 27.03.2014, sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22.08.2012) a uzatvára, že nijako neprejudikoval rozhodnutie príslušného súdu, no len vec formálne preskúmal s prihliadnutím na všetky žalobcom uvádzané skutočnosti a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv žalobcu rozsudku OS BAI. Žalovaný navrhuje žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

14. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca replikou, v ktorej ale neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti. Na repliku žalobcu už žalovaný nereagoval.

IV.

Konanie pred správnym súdom a relevantná právna úprava

15. Správny súd v Bratislave bol zriadený zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) a svoju činnosť začal od 01.06.2023. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. výkon súdnictva prešiel od 01.06.2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 1S Správneho súdu v Bratislave (ďalej v texte rozsudku aj „správny súd“, príp. „súd“).

16. Podľa § 6 ods. 1 zákona o bezplatnej právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

17. Podľa § 6 ods. 2 zákona o bezplatnej právnej pomoci, podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

18. Podľa § 10 ods. 6 zákona o bezplatnej právnej pomoci, rozhodnutie, ktorým sa nepriznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, okrem náležitostí podľa osobitného predpisu musí obsahovať aj poučenie, že ak odpadnú dôvody nepriznania nároku na poskytnutie právnej pomoci, môže žiadateľ v tej istej veci podať žiadosť opätovne.

19. Podľa § 25 ods. 1 zákona o bezplatnej právnej pomoci, na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

20. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

22. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“), sudca je predstaviteľ súdnej moci; právomoc súdu sudca vykonáva na nezávislom a nestrannom súde oddelene od iných štátnych orgánov.

23. Podľa § 2 ods. 2 zákona o sudcoch, sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných priťahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

24. Podľa § 34 ods. 1 zákona o sudcoch, sudca nemôže byť zvýhodňovaný alebo znevýhodňovaný pre jeho právne názory vyjadrené v rozhodovaní alebo pre jeho názory a postoje sudcu, člena sudcovskej rady alebo člena súdnej rady.

V.

Právne posúdenie správnym súdom

25. Správny súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP) napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 v spojení s § 493e SSP), vec prejednal na pojednávaní (§ 107 ods. 1 písm. a) SSP) a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

26. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preveriť zákonnosť aplikácie hmotnoprávnych ustanovení zákona o bezplatnej právnej pomoci v nadväznosti na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok vzniku nároku na poskytnutie právnej pomoci za účelom zastupovania žalobcu v civilnom konaní o ochranu osobnosti vedenom v čase podania žaloby na Okresnom súde Bratislava I a v neposlednom rade preveriť, či je napadnuté rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnené.

27. Napadnutým rozhodnutím žalovaný nepriznáva nárok na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi v právnej veci o ochranu osobnosti proti JUDr. Jurajovi Mihálovi, vedenej v danom čase na Okresnom súde Bratislava I pod sp. n. 11C/32/2019, z dôvodu, že na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci mal žalovaný za preukázané, že žiadateľ (žalobca) nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona o bezplatnej právnej pomoci. Konkrétne mal žalovaný za preukázané, že v danom prípade nie je preukázaná neoprávnenosť zásahu do osobnostnej sféry žiadateľa, a tak nie je splnená jedna z kumulatívnych podmienok pre uplatnenie si nároku z práva na ochranu osobnosti. Predmetom súdneho prieskumu je tak posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré žalobca napáda pre nesprávne právne posúdenie veci zrejmej bezúspešnosti sporu, resp. nesprávne právne posúdenie v merite veci (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP).

28. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď dostatočne zistil skutkový stav, svoje rozhodnutie, vrátane právneho posúdenia podmienok priznania nároku na právnu pomoc, odôvodnil jasne, zrozumiteľne, presvedčivo, pri zohľadnení všetkých skutočností a konkrétnych okolností žiadosti žiadateľa (žalobcu) o poskytnutie právnej pomoci a predmetu súdneho konania o ochranu osobnosti, vo vzťahu ku ktorému žiadal žalobca o poskytnutie právnej pomoci, a pri dôkladnej analýze dôkazov, ktoré boli žalovaným zabezpečené, preto nie je daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodov namietaných žalobcom.

29. Námetka nesprávneho právneho posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu, vo vzťahu ku ktorému žalobca žiadal o poskytnutie právnej pomoci, je nedôvodná, nakoľko bezúspešnosť sporu bola podľa názoru súdu dostatočne vecne a jasne posúdená žalovaným. Žalovaný si vlastnou činnosťou zabezpečil rozhodnutia súdov o opravných prostriedkoch proti rozsudku OS BA I (viď bod 4 tohto rozsudku), pričom zistil, že Krajský súd v Bratislave a ani Najvyšší súd Slovenskej republiky neidentifikovali v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi žiadne porušenie zákona pri vyhodnocovaní dôkazov v rámci trestného konania, nebol identifikovaný žiaden nedostatok vo vzťahu k zisteniu skutkového stavu a rozhodnutie OS BA I bolo v rámci opravných prostriedkov potvrdené. Z toho vyplýva, že konanie v trestnej veci, v rámci ktorej rozhodoval sudca JUDr. Juraj Mihál ako predseda senátu na Okresnom súde Bratislava I konal pri vyhodnocovaní dôkazov v rámci trestného konania spôsobom, ktorý nevybočil z medzí zákona a výrok o vine a treste žalobcu bol zákonný.

30. Ak žalobca v súdnom konaní na ochranu osobnosti proti JUDr. Jurajovi Mihálovi tvrdí, že bol odsúdený na základe dôkazov, ktoré nikdy neboli vykonané, čím hrubým spôsobom zasiahol predseda senátu trestného súdu do osobnostných práv žalobcu, toto tvrdenie nepreukázali opravné prostriedky proti rozsudku OS BA I, ktoré žalobca využil. V tomto smere žalovaný v napadnutom rozhodnutí dostatočne argumentuje vo vzťahu k možnosti, resp. nemožnosti zákonného postupu sudcu v rámci trestného konania zasiahnuť do osobnostnej sféry žalovaného nedovoleným spôsobom. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý prívodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, no zároveň je potrebné aby bol tento zásah neoprávnený. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje osobnostnú sféru žalobcu konaním v rozpore so zákonom. Žalovaný v tejto veci cituje aj judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý uviedol, „že o neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde napríklad vtedy, keď zasahujúcim je orgán štátu pro plnení jeho úloh vyplývajúcich zo zákona“ (rozsudok sp. zn. 3Cdo/201/2007 zo dňa 30.07.2008). Podľa názoru súdu, žalovaný postupoval správne, keď vyhodnotil, že v prípade žiadateľa nie je preukázaná neoprávnenosť zásahu do jeho osobnostných práv aj s odkazom na ustanovenia § 2 ods. 2 a § 34 ods. 1 zákona o sudcoch, podľa ktorých sudca nemôže byť pre svoje právne názory zvýhodňovaný alebo znevýhodňovaný. Konaním sudcu, ktorým rozhodol o vine žalobcu v trestnej veci, nemohlo dôjsť bez ďalšieho k zásahu do osobnostných práv žalobcu nedovoleným spôsobom.

31. Správny súd nevyklučuje, že teoreticky je vo všeobecnosti možné, aby sudca spôsobom vedenia pojednávania, spôsobom vykonania dokazovania na pojednávaní alebo spôsobom komunikácie s účastníkmi konania zasiahol osobnostnú sféru určitej osoby spôsobom, ktorý nie je dovolený zákonom a ktorý by predstavoval exces výkonu zákonných kompetencií sudcu. Žalobca však v správnej žalobe, no ani v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a ani v žalobe na ochranu osobnosti zo dňa 11.09.2018 predloženej spolu so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, neuviedol žiadne bližšie vysvetlenie, ktorý konkrétny dôkaz uvedený v rozsudku OS BA I nebol podľa neho vykonaný, resp. akým konkrétnym spôsobom a v akom rozsahu bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv. Takéto informácie neboli uvedené ani v iných podaniach a neodznali ani na pojednávaní pred správnym súdom, ktorého sa žalobca zúčastnil. Žiadne takéto pochybenie súd neidentifikoval v žiadnom z podkladov, ktoré mal žalovaný k dispozícii pri posúdení žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci. Správny súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov žaloby neidentifikoval žiadne pochybenie žalovaného pri vyhodnocovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu. Právne posúdenie tejto podmienky na priznanie právnej pomoci a následne ani samotné vyhodnotenie neexistencie nároku na právnu pomoc podľa zákona o bezplatnej právnej pomoci netrpí žiadnou vadou, ktorá by odôvodňovala potrebu zrušiť napadnuté rozhodnutie.

32. Správny orgán riadne vyhodnotil skutkový stav, na základe ktorého si žalobca nárokoval priznanie právnej pomoci. Správny orgán sa správne vyjadril k meritu a argumentácii žalobcu týkajúcej sa civilného konania vedeného v čase podania žaloby na Okresnom súde Bratislava I na ochranu osobnosti, správne vyhodnotil a právne posúdil to, že meritom civilného konania je ochrana osobnosti na tom základe, ktorý mal byť predmetom opravných prostriedkov v trestnom konaní. V tomto smere je vhodné uviesť, že ak by bola konštatovaná nezákonnosť rozsudku OS BA I niektorým zo žalobcom využitých opravných prostriedkov trestného konania, mohol by žalobca využiť iný prostriedok uplatnenia svojho prípadného nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

33. Konanie na ochranu osobnosti nie je právnym prostriedkom schopným pre žalobcu zjednať nápravu v situácii, kedy žalobca nie je schopný produkovať žiadne relevantné tvrdenia vo vzťahu k zásahu do jeho osobnostných práv konaním sudcu v trestnom konaní. Na základe obsahu administratívneho spisu, obsahu žaloby na ochranu osobnosti zo dňa 11.09.2019 a za absencie relevantných tvrdení, ako konkrétne malo dôjsť konaním menovaného sudcu v trestnom konaní k zásahu do osobnostných práv žalobcu, ktoré (tvrdenia) mali byť zo strany žalobcu predložené žalovanému za účelom posúdenia nároku žalobcu na poskytnutie právnej pomoci, je v tomto prípade bezúspešnosť civilného sporu žiadateľa, vo vzťahu ku ktorému sa domáhal priznania nároku na právnu pomoc, tak jednoznačná, že je zrejmá už na základe zbežného posúdenia veci v súlade s právnymi závermi judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorú odkazuje sám žalobca.

34. Keďže po vykonanom prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, súd nezistil žiadny zo žalobcom tvrdených dôvodov nezákonnosti, súd dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby, a preto žalobu zamietol podľa § 190 SSP.

35. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 168 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

36. Toto rozhodnutie prijal správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že (a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, (b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, (c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, (d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, (e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, (f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, (g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, (h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, (i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo (j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.